

אַלְדָּנוֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֵבֶת

פְּרָשַׁת מִקֵּט

כ"ג, א' ע"ו ק"א

כַּמְנַהֲגָם מֵאָז. קָרָא הַצַּדִּיק מְרוֹזֵין אֶת הַפִּתְקָאוֹת וְסָרַב לְקַבֵּלָן. הוּא צִוָּה עֲלֵיהֶם לְכַתֵּב מִחֻדָּשׁ וּלְבַקֵּשׁ גַּם עַל פְּרִנְסָה בְּרוּחַ. וְכֵן אָמַר לָהֶם: שְׁנֵי פְסוּקִים יֵשׁ בְּכֹל סֵדֵר הַתְּפִלָּה שְׂאֵם לֹא כֹּון בְּהֵם הַמִּתְפַּלֵּל בְּכֹל לְבוֹ לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ וְצָרִיךְ הוּא לְחֹזֵר עֲלֵיהֶם בְּכוּנָה. הַפְסוּקִים הֵם 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' ו'פּוֹתַח אֶת יְדֵךְ'. הַמְשַׁמְעוֹת שְׁלֵהֶם הֵיא: קִבְּלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם וּבִקְשַׁת פְּרִנְסָה. בְּשִׁנְיָהֶם רוֹצֵה אֲנִי שְׁתַּעֲבְדוּ אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ.

רוֹצֵה אֲנִי שְׁבַקוֹמוּ בְּבַקֵּר יֵשׂא עֵינָיו לְמָרוֹם בַּתְּפִלָּה

דְּבָרוּ פַּעַם נִכְבְּדוֹת לְאַחַד מִצְּאֲצָאֵי הַרְה"ק רַבִּי יֵשׁכָר דָּב מִבְּעַלְזָא זִיע"א לְבֹא בְּקִשְׁרֵי שְׂדוּכִים עִם מִשְׁפַּחַת אַחַד מִצַּדִּיקֵי הַדּוֹר מְגִדוּלֵי בְּעַלֵי הַיַּחַס שְׂזִכָּה וְתוֹרָה וְגִדְלָה עֲלוֹ וְהַתְּאַחַדוֹ עַל שְׁלַחְנוֹ. כִּשְׁשִׁמַּע הַמַּהְרִ"ד סָרַב לְאוֹתָהּ הַצָּעָה וְאָמַר: רוֹצֵה אֲנִי שְׁבַקוֹמוּ בְּבַקֵּר יֵשׂא נִכְדֵי עֵינָיו לְמָרוֹם בַּתְּפִלָּה לְבוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים וְיַעֲתִיר עֲבוּר פְּרִנְסָתוֹ וְעֲבוּר פְּרִנְסַת אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, וְאֵלוֹ יִהְיֶה סְמוּךְ לְשַׁלְחַן חוֹתֵן עֲשִׂיר חוֹשְׁשֵׁנִי שְׁיִשְׁכַּח שֶׁהוּא זְקוּק לְעִזְרַת הַשֵּׁ"ת.

הָעֵנִי זוֹכָה לְבַקֵּשׁ מְזוֹנוֹת כָּל יוֹם מֵה'

וּבְשִׁמּוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ אֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִיע"א הֵבִיא הַרְה"ק רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מְאוֹסְטֵרְהָא זִיע"א (תְּהַלִּים יג): שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם רִיב"ש, שִׁישׁ זְכִיָּה לְעֵנִי שְׁבַכֵּל יוֹם יֵשׁ לוֹ רְשׁוֹת לְדַבֵּר לְפָנָי מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הָעֲשִׂיר נוֹתֵן לוֹ הַשֵּׁ"ת מְזוֹנוֹת בְּפַעַם אַחַת עֲשִׂירוֹת הַרְבֵּה שְׁיִהְיֶה דֵי כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְאֵינוֹ צָרִיךְ לְגַשְׁת

אֲפִילוֹ עַל הַכֶּף יֵשׁ צָרֵךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשֵּׁם

בַּעַת שְׁבַתוֹ שֶׁל הַרְה"ק רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדֵּל מְרִימְנוֹב זִיע"א בְּלִיזְעֵנְסֵק, הָיוּ יְשִׁיבוֹתָיו שֵׁם מִתְאַרְכוֹת חֻדָּשִׁים מִסְפָּר כָּל אַחַת, הִיְתָה אַרוּחָתוֹ אַרוּחַת תְּמִיד נִתְּנָת לוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, כִּי כֵן צִוָּה לוֹ הַרְה"ק רַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֵק זִיע"א לְסַעַד מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ עַל שְׁלַחְנוֹ.

לְיָמִים עֲלָה בְּלְבוֹ שֶׁל רַבִּי מְעַנְדֵּל, כִּי הוֹאִיל וְכֵן, הָרִי שְׁבַעַת שְׁבַתוֹ בְּלִיזְעֵנְסֵק אֵין לוֹ לְהַתְּפַלֵּל עַל פְּרִנְסַת עֲצָמוֹ, בְּאֲשֶׁר הִיא מְזַמְנָת לוֹ בְּקַבִּיעוֹת מִבֵּית הַרְבֵּי וְכַמְעַט שְׂאֵין זֹ אֵלָא תְּפִילַת שׂוֹא. בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם כְּאֲשֶׁר הִסֵּב הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ לְסַעוּדָה עִם כְּמָה מִמְקוֹרְבָיו, וְרַבִּי מְעַנְדֵּל בְּתוֹכָם, שְׂכַח הַמְשַׁמֵּשׁ הַמְּפַקֵּד עַל הַגִּשְׁת הַסַּעוּדָה לְהַנִּיחַ כֶּף לְפָנָי רַבִּי מְעַנְדֵּל.

מְאִימַת רַבּוֹ לֹא הָהִין רַבִּי מְעַנְדֵּל לְפַצוֹת אֶת פִּיו וּלְבַקֵּשׁ כֶּף מִן הַמְשַׁמֵּשׁ, וְכֵן נִבְצַר מִמֶּנּוּ מְלֶאכֶל אֶת הַמֶּרֶק שֶׁהִגִּישׁ לְשַׁלְחָן. 'מְעַנְדֵּל מְדוּעַ אֵינְךָ אוֹכֵל', נִשְׁמַעָה לְפַתַּע שְׂאֵלְתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי. 'לֹא הִגִּישָׁה לִי כֶּף' מְלַמֵּל רַבִּי מְעַנְדֵּל נְבוּךְ.

הָרִי לָהּ, אִם כֵּן, נִעֲנָה הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מִיְנִיָּה וּבִיָּה, כִּי לֹא רַק עַל הַמְזוֹן עֲצָמוֹ, אֵלָא אֲפִילוֹ עַל הַכֶּף, גַּם כֵּן יֵשׁ צָרֵךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ ('צַנְתְּרוֹת הַזֹּהֵב', ח"ב עַמּוּד קִיב)

קִבְּלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם וּבִקְשַׁת פְּרִנְסָה

כְּשֶׁבְּאוּ אֶל הַרְה"ק רַבִּי יִשְׂרָאֵל מְרוֹזֵין זִיע"א, חֲבוּרַת תַּלְמִידֵי סְטְרִלִּיסקָה לְקַבֵּל מְרוֹתוֹ עֲלֵיהֶם, כָּתְבוּ לוֹ אֶת בְּקִשׁוֹתֵיהֶם רַק בְּעֵנֵי רֹחֲנִיּוֹת,

מה יועיל הסתכלות בנחש לרפאות הנשיכה
 וכך דבר בקדשו רבנו האור החיים הקדוש זיע"א
 בפְּרֻשַׁת השְׁבוּעַ, פְּרֻשַׁת חֻקַּת, בְּבֵאוֹ לְפָרֵשׁ טַעַם עֲנִיָּן
 זֶה שְׂצוּהָ ה' לַעֲשׂוֹת נַחֵשׁ וּלְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, מֵהַ יוֹעִיל הַסְתַּכְּלוֹת
 בְּנַחֵשׁ לְרַפְאוֹת הַנְּשִׁיכָה... וְאִם הִיְתָה הַפְּנוּהָ בְּזֶה לְהִסְתַּכֵּל
 כְּלָפִי מַעֲלָה לְבַד, יוֹתֵר הִיָּה רְאוּי לְהִסְתַּכֵּל בְּשָׁמַיִם וְאִז
 תְּהִיָּה הַפְּנוּהָ נִכְרַת לַעֲוִשִׁיָּה בְּיוֹתֵר מֵהַסְתַּכְּלוֹת בְּנַחֵשׁ.

ה' חפץ שעיניהם יהיו תלויות לאלקים

ועל כך כתב רבנו שהבטתם לנחש תרמוז לשבעה
 דברים. והרביעי הוא: 'להעירם בתשובה מה
 שהתרעמו למה הביאם ה' דרך המדבר שאין שם
 ספוק ולא הביאם דרך מקום אשר רגיל היות שם בר
 ולחם, כי ה' חפץ שעיניהם יהיו תלויות לאלקים יושב
 בשמים על מחיתם ועל כל צרכיהם באין מבטח בזולתו,
 מהטעם עצמו שלא הסיר הנחשים והניחם לנשכם
 ויהיו מתרפאים כשיסתכלו כלפי מעלה לאביהם
 שבשמים, והוא מאמרם ז"ל (ר"ה כט.), אלא שלא
 פרשו ההערה שבדבר שהיא תשובה לדברי לשון
 הרע שדברו למה הביאם אל המדבר, שה' חפץ בזה
 כדי שיהיה לבם תמיד באין הפסק קרוב לה' כבו המצפה
 לשלחן אביו ערב ובקר ובכל עת וזמן, ואם היה מביאם
 דרך ישוב לא היתה להם הדבקות בתמידות כשיהיה מזמן
 לפניהם ספוקם, ומה מאד יסובב דבר זה הרחקת הלב
 מהכרת השגחת הבורא ויראת רוממותו'.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם
 מנדל פומרנץ שליט"א)

לבקש בכל יום מזונות מאת השי"ת, רק אם הוא צדיק
 הרבה ויש לו שכל שגם פשיש לו מזונות אם ח"ו לא יתן
 השי"ת חיות בתוך מזונות לפרנסו לא יועיל כלום, והראיה
 חולה שיש לו מזונות ואינו יכול לפרנס את עצמו באותן
 מזונות. אבל העני מחמת דוחקו שאין לו מה לאכל, צריך
 בכל יום לגשת ולבקש מאת השי"ת מזונות, נמצא שזוכה
 העני שמדבר לפני השם יתברך בכל יום.

יש לאדם להתפלל בכל יום על פרנסה

ומובא עוד בספר 'אמרי פנחס' השלם (שער
 התפילה אות לו): בשם מורנו הרב רפאל [מבערשיד]
 ז"ל שהיה מזהיר מאד להתפלל על פרנסה, כי
 'פרנסה' בגימטריא 'נשמה'. גם היה אומר בשם
 הרב בשם הרמב"ם דתפלה הוא מדרבנן, רק תפלה
 מדאורייתא הוא שכל מה שיחסר לו לאדם יתפלל
 להשם יתברך, ואפילו בלשון לע"ז.

ויש לאדם להתפלל בכל יום על פרנסה, והראיה
 שבכל התפלה אם לא כון אינו חוזר ובפותח את ידו
 צריך לאומרו בכונה וחוזר (שו"ע או"ח סימן נא ס"ז),
 והיא חזיק אמונה (שם אות לו).

וכשמתפלל אדם על פרנסה ומאמין שהשם יתברך
 יעשה בקשתו, אז הוא מיחד הרבה מחשבות, דרך
 משל כשהוא מוכר משקים בביתו, נמצא שצריך
 שיפעל במחשבה של בני אדם שילכו אצלו לקנות,
 והוא בחינת יסוד שמיוחד כל המדרגות (שם אות לח).

שו"ת קטר

**חידון אֵלֶּזְנוֹת - נושא פרסים
 מהם שני המקומות בהם מזכר
 בפרשה זו "א-ד-ו-ם"?**

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור
 מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".
 את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני
 למספר פקס: 077-470-26-81
 או למייל: magdenot@gmail.com
 נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.
 בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת אחרי:

ש. באיזה הקשר מוזכר עפר בפרשה זו?
 ת. בפרשה זו כתוב שלאחר שחיטת עוף או
 חיית בר טהורה, יש לכסות את דמם
 בעפר (ויקרא יז, יג)

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב
 בהוצאת "עוז והדר":
 פרשת אחרי:
 ה' אהרון יוסף קובוס ממושב בית השיטה.

